

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620201054
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6620201054.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: F. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, XXX XX M., zast.: JUDr. Martin Landl, advokát, so sídlom Rázusova 47/4825, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie 1.920,90 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.920,90 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.920,90 Eur.

1.1. Uviedla, že ako dlžník (spotrebiteľ) so žalovaným ako veriteľom uzatvorila Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.05.2007, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo forme úverového rámca vo výške 18.000,- Sk, t.j. 597,49 Eur. Úverový rámec bol následne navyšovaný až do sumy 1.095,40 Eur. Zmluvu, ktorú uzavreli, je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni spotrebiteľský úver a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Túto povinnosť však mala v prípade, ak zmluva bude obsahovať všetky zákonom vyžadované, obligatórne náležitosti. V zmluve sa údaj o ročnej úrokovej sadzbe, termínoch splátok, ročnej percentuálnej miere nákladov ani priemernej RPMN nenachádza. RPMN vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, a z toho dôvodu je pre žalobkyňu ako spotrebiteľku najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru. Napriek skutočnosti, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou žalovaného uzavrieť také zmluvné dojednania, z ktorých bude zrejmé, aká je napr. RPMN, pričom táto mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka, nakoľko aj v zmluvách o kreditných kartách sa musí uvádzať aj údaj o RPMN.

1.2. Nakoľko zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadovaná zákonom o spotrebiteľských úveroch, samotný spotrebiteľský úver je sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Keďže poskytnutý spotrebiteľský úver je zo zákona potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, do jednotlivých debetných transakcií nemožno zahrnúť ani sankčné ani štandardné úroky, ale iba priamo realizované kartové vklady a výbery. Vo výpise z pôžičkovej karty sú uvedené kreditné transakcie, t.j.

priame vklady, mesačné platby v prospech kartového účtu v celovej výške 6.984,68 Eur a debetné transakcie, t.j. priame výbery na ťarchu kartového účtu v celovej výške 5.063,78 Eur. Porovnaním kreditných a debetných transakcií žalobkyňa zistila, že v rámci kreditných transakcií bola uhradená vyššia suma, než bolo v rámci debetných transakcií uskutočnených výberov. Jedná sa o sumu vo výške 1.920,90 Eur, pričom v tejto výške jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovanému dňa 09.04.2018 žalobkyňa zaslala návrh na uzavretie mimosúdnej dohody. K predmetnej výzve sa žalovaný vyjadril tak, že prebieha šetrenie podnetu a o výsledku bude žalobkyňa písomne informovaná. Do dňa podania žaloby však nebola nijakým spôsobom upovedomená.

2. K žalobe žalobkyňa pripojila návrh na uzavretie mimosúdnej dohody zo dňa 09.04.2018, odpoveď žalovaného zo dňa 09.01.2019, prehľad výberov a vkladov, výpis z pôžičkovej karty Quatro, Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro a Všeobecné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

3. Žalovaný doručil súdu dňa 19.05.2020 vyjadrenie, v ktorom k pojmu revolvingový úver uviedol, že tento typ úveru umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Žalobkyňa v podanej žalobe konštatuje, že zmluva neobsahuje údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Ako bolo uvedené, vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať RPMN. Zmluva preto obsahuje RPMN vypočítanú v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy) nie je možné RPMN vopred vypočítať a preto je postačujúci indikatívny výpočet RPMN. Za zmienku stojí i skutočnosť, že vo vyhláske Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 620/2007 Z. z., ktorá sa viazala k predchádzajúcemu zákonu o spotrebiteľských úveroch a ktorou sa ustanovoval vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vo vysvetlivkách v položke 3C uvedené: „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský úver vyčíslená na základe ponuky veriteľa alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN, sa riadok nevyplní. Je tak zrejmé, že uvedenie indikatívneho výpočtu RPMN je dlhodobo v Slovenskej republike akceptované a samotný zákonodarca predpokladal, že tento údaj nie je možné pri kreditných kartách určiť. Tento je obsiahnutý na rube žiadosti/zmluvy v časti „ďalšie užívateľské informácie“.

3.1. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/106/2018, sp. zn. 6Co/148/2016 zo dňa 28.02.2017 a sp. zn. 15Co/68/2018 zo dňa 02.07.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/95/2010 zo dňa 27.01.2011 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/94/2013 zo dňa 10.12.2013.

3.2. Pre prípad, ak by súd dospel k záveru, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne z dôvodu, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, na čo však podľa názoru žalovaného nie je daný žiaden dôvod, vzniesol žalovaný (predbežne, t.j. in eventum) námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobkyne uplatnenému jej žalobou - podľa výpisu z kartového účtu uskutočnila žalobkyňa v posledných troch rokoch pred podaním žaloby kreditné transakcie v celkovej výške 69,53 Eur. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí najneskôr za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Nakoľko bola žaloba podaná dňa 02.03.2020, prípadný nárok žalobcu je v prevyšujúcom rozsahu konzumovaný námietkou premlčania.

3.3. Žalovaný má za to, že žalobkyňa nepreukázala absenciu žiadnych zákonom vyžadovaných náležitostí v zmluve a jej tvrdenia a závery o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného je potrebné vyhodnotiť ako neopodstatnené. Žalovaný preto navrhol, aby súd žalobu zamietol.

4. K vyjadreniu žalovaný pripojil návrhy, ktoré preukazujú schválenie žiadosti žalovaným a navyšovanie poskytnutého úverového rámca na žiadosť žalobkyne v priebehu trvania zmluvného vzťahu.

5. Dňa 04.06.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedla, že RPMN je súhrnom všetkých poplatkov a úrokov, ktoré si banky účtujú za to, že spotrebiteľovi poskytnú pôžičku či úver. Predstavuje teda celkové náklady na úver. Celkové náklady je potrebné poznať už na začiatku zmluvného vzťahu, nakoľko spotrebiteľovi pomáhajú poznať náklady, ktoré budú spojené so spotrebiteľským úverom. Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN bez rozlíšenia, či ide o revolvingový úver, prípadne iný druh spotrebiteľského úveru, tak aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Ani skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver, nezbavuje žalovaného, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s úverom. Zákon pritom nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Aj napriek týmto skutočnostiam zmluva nielen neobsahuje údaj o RPMN, ale ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe ako predpoklad pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/229/2015 zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 9Co/110/2018 zo dňa 16.04.2019, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/186/2019 zo dňa 28.11.2019, ako aj na čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008.

5.1. Žalovaný bol povinný uviesť nielen údaj o RPMN, ale aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, v opačnom prípade je potrebné konštatovať, že žalovaný nepreukázal, že žalobkyni vznikla povinnosť platiť dohodnutý úrok z úveru (prípadne dohodnuté poplatky), keďže zo zmluvy vyplýva, že tieto úroky vopred dohodnuté neboli, nakoľko v zmluve sa dojednanie o výške úrokovej sadzby úveru nenachádza. Žalobkyňa zároveň poukázala aj na doterajšiu súdnu prax, ktorá už v minulosti vyhodnotila používanie drobného písma v spotrebiteľských zmluvách za nekalú obchodnú praktiku. Nečitateľná veľkosť písma, ako je tomu v tomto prípade, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy a taktiež klamlivou obchodnou praktikou, pri ktorej ide o tzv. klamlivé opomenutie. Ak sú teda informácie v zmluve poskytnuté takouto nečitateľnou, neprehľadnou formou, má to ten dôsledok, ako keby spotrebiteľovi neboli poskytnuté vôbec.

5.2. K námietke zaujatosti vznesenej žalovaným žalobkyňa uviedla, že žalovaný je spoločnosťou, bankou, ktorá podniká tak, že dlhodobo poskytuje spotrebiteľské úvery. Je zrejmé, že má vedomosť o tom, aké obligatórne náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať a taktiež musí rešpektovať skutočnosť, že ak táto zmluva obligatórne náležitosti neobsahuje, je sankcionovaná neplatnosťou, resp. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda toto konanie zo strany žalovaného nemožno vnímať inak, než ako úmyselné obohacovanie sa na úkor žalobkyne ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011 a Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4Csp/124/2018 zo dňa 12.07.2019. Žalovaný poskytol žalobkyni úver v zmysle zmluvy zo dňa 31.05.2007 a posledný relevantný údaj dostupný z výpisov z kartového účtu je zo dňa 30.09.2017, t.j. tento deň považuje žalobkyňa za posledný deň obohacovania sa zo strany žalovaného, a teda objektívna trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 30.09.2020. Žalobu žalobkyňa na súd podala dňa 02.03.2020 a teda jej právo na vydanie bezdôvodného obohacovania sa nepremiňalo ani v dvojročnej subjektívnej, ani v trojročnej objektívnej lehote.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 26.06.2020 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobkyňou ako dlžníkom zmluvu, ktorou bol žalobkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 18.000,- Sk. Zopakoval, že tento typ úveru umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpá sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpá sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Celý vtedajší proces uzatvárania zmluvy možno popísať tak, že (potenciálny) klient majúci záujem o poskytnutie bankového produktu/služby zo strany žalovaného ho kontaktuje, pričom je spísaný prvotný dokument - Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro (žiadosť predstavuje tzv. invitatio ad offerendum, t.j. akési vyzvanie potenciálneho klienta zo strany žalovaného na predloženie ponuky z jeho strany, ktorou sa rozumie vyplnenie nevyhnutných údajov do žiadosti, ktoré údaje žalovaný posúdi a rozhodne sa, či nakoniec úver schváli a dôjde tak k uzavretiu zmluvy, alebo neschváli z dôvodu toho, že ponúknutá bonita potenciálneho klienta nepostačuje v zmysle zákonných povinností spoločnosti).

Žiadosť je následne spolu s dokumentmi tvoriacimi zmluvu a informačnými materiálmi zaslaná na adresu (potenciálneho) klienta. Úlohou (potenciálneho) klienta, korešpondujúcou s legitímnym očakávaním žalovaného v seriózny prístup je žiadosť a priloženú zmluvnú a inú dokumentáciu si prečítať (naštudovať) a v prípade pretrvávajúceho záujmu v žiadosti vyplniť údaje potrebné na posúdenie jeho návrhu zo strany žalovaného, žiadosť podpísať a následne zaslať žalovanému na posúdenie. V zmysle zákonných povinností žalovaný takúto ponuku (stále ešte len potenciálneho) klienta s odbornou starostlivosťou vyhodnotí, pričom v prípade pozitívneho výsledku (po prípadnej úprave navrhovaných parametrov úveru) žiadosť aj podpíše, čím dôjde k uzavretiu zmluvy - takáto oboma stranami podpísaná žiadosť spolu s jej právnymi súčasťami/komponentmi (obchodné podmienky a cenník) tvorí ako celok zmluvu.

6.1. Zmluvu netvorila len žiadosť, ale všetky komponenty zmluvy - konkrétne žiadosť a obchodné podmienky, v ktorých je uvedený aj indikatívny výpočet RPMN (výpočet v žiadosti vychádza z počiatočných/navrhovaných údajov v zmluve). Žalovaný poukázal na znenie ustanovenie § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že predmetný úver podľa jeho názoru spĺňa výnimku v zmysle § 3 ods. 6, kedy v prípade, že nie je možné určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov úverov, musí zmluva obsahovať odlišné obligatórne náležitosti. Žalobkyňa bola informovaná o výške úverového limitu - 18.000,- Sk v žiadosti (neskôr na základe žiadosti žalobkyne bola táto suma navyšovaná), o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom - poplatky a úrok (Obchodné podmienky), o spôsobe výpočtu RPMN - indikatívny výpočet v Obchodných podmienkach a cenníku, o spôsobe a termíne skončenia zmluvy - čl. X Obchodných podmienok a o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená - v Obchodných podmienkach.

6.2. Žalovaný opätovne vzniesol námietku premlčania in eventum. Zároveň odmietol tvrdenia žalobkyne ohľadom údajného úmyselného obohacovania sa. Žalobkyňou prezentovaný názor a z neho plynúce závery predstavujú podľa názoru žalovaného až absurdnú predstavu o preukazovaní úmyslu či zavinenia. Vychádzajúc z vyjadrenia žalobkyne v podstate každé porušenie zákona je nutné a priori považovať za úmyselné - za použitia argumentu ad absurdum takto môžeme dospieť napr. k zisteniu, že nevyvrátiteľná zákonná domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov, zakotvená v § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak nadobúda úplne „iný rozmer“, kedy každé porušenie zákona je úmyselné (napr. v rámci právnej úpravy zodpovednosti za škodu); § 16 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, zakotvujúci právnu definíciu nedbanlivostného zavinenia, je obsolétnou právnou normou, a právna teória zodpovednostných vzťahov nie len v súkromnom práve, no i vo verejnom, smie v rámci zavinenia uvažovať už snáď len o úmysle páchatel'a civilného, trestného, správneho či iného deliktu, t.j. nie o nedbanlivosti. Je zrejmé, že takýto právny názor, prezentovaný žalobkyňou, nemôže s ohľadom na právny poriadok Slovenskej republiky obstáť a úmysel (ako najzávažnejšiu formu zavinenia) je potrebné v každom jednom uvažovanom prípade dôsledne preukázať bezo zvyšku a akýchkoľvek rozumných pochybností. Záverom žalovaný zmienil, že zmluva bola dvojstranný právny úkon, ktorého účastníkom bola i samotná žalobkyňa, ktorá v rámci korektnosti zmluvného vzťahu mala žalovaného aspoň upozorniť, že jej právny názor na súladnosť zmluvy so zákonom (čo do obsahu zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa od právneho názoru žalovaného líši. Vyššie uvádzané podľa názoru žalovaného potvrdzuje i existujúca rozhodovacia prax, konkrétne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/799/2014 zo dňa 16.09.2015 alebo sp. zn. 16Co/867/2014 zo dňa 26.03.2015.

7. Žalobkyňa dňa 28.07.2020 doručila súdu svoje vyjadrenie označené ako „Duplika“, v ktorom ku skutkovým tvrdeniam žalovaného, že zmluvu netvorila len žiadosť, ale všetky komponenty zmluvy, t.j. žiadosť a obchodné podmienky, uviedla, že pokiaľ budú zmluvné podmienky súčasťou iných dokumentov, musí byť uskutočnená riadna inkorporácia takýchto dokumentov do zmluvy - jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť jednoznačne uvedené, že sú súčasťou zmluvy a v kom rozsahu. V predmetnej zmluve, ktorú žalobkyňa uzatvorila so žalovaným, sa v čl. VI. ods. 4 nachádza iba vyhlásenie, že sa žalobkyňa oboznámila s obchodnými podmienkami a zaväzuje sa ich dodržiavať. V tomto prípade s určitosťou chýba jednoznačné včlenenie podmienok do zmluvy a vzniká pochybnosť o riadnej inkorporácii. Zároveň samotné obchodné podmienky musia spĺňať podmienku transparentnosti a nesmú byť pre spotrebiteľa prekvapivé. Je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľa o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach.

Veritelia sú povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nepostačujú vyhlásenia uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi.

8. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24.08.2020 uviedol, že žalobkyňa v doručenej Duplike namieta nedostatočnou inkorporáciou dokumentov do zmluvy, na ktoré žalovaný vo svojich vyjadreniach odkazuje. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že tieto dokumenty, najmä obchodné podmienky, tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Samotnú skutočnosť, že sa žalobkyňa s danými obchodnými podmienkami mala možnosť oboznámiť, a že ich obdržala, preukazuje najmä to, že ich priložila aj k žalobe. Ide o štandardné a v zmluvných vzťahoch bežne sa vyskytujúce zmluvné ustanovenie, v tomto prípade riadne uvedené v zmluve. Žalovaný nijak žalobkyni nebránil sa so zmluvnou dokumentáciou oboznámiť, tá jej bola riadne pred podpisom odovzdaná, pričom žalovaný zmluvu podpisoval v dobrej viere v záujem žalobkyne zmluvu v danom znení podpísať (žial, skutočnosť, či si klient zmluvnú dokumentáciu naozaj prečíta alebo nie, už žalovaný nedokáže ovplyvniť, dané je jednoducho vecou podpisujúceho klienta - za pomoci použitia argumentu ad absurdum by sme inak mohli dospieť k tomu, že banka by mala byť zodpovedná za to, či si klient zmluvu prečíta celú alebo nie, či ju prečíta s porozumením alebo nie, prípadne či len nepredstiera záujem o danú zmluvu; má banka nútiť klienta, aby zmluvnú dokumentáciu pred zamestnancom banky či iným svedkom prečítal nahlas a výslovne potvrdil a najmä preukázal porozumenie jej obsahu?). Ak dané zmluvné vyhlásenie klient prostredníctvom podpisu zmluvy schválil, znamená to, že s ním (slobodne a dobrovoľne) súhlasil a že odráža jeho skutočnú vôľu. Zmluvu o úvere netvorila len žiadosť, ale všetky komponenty zmluvy o úvere - konkrétne žiadosť, obchodné podmienky (nachádzajúce sa na rube zmluvy), v ktorých je uvedený aj indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, výška dohodnutého úverového limitu, ročná úroková sadza, poplatky uplatňované v čase uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o úvere obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Zmluvná dokumentácia preto obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu.

8.1. K námietke premlčania doplnil, že žalobkyňa neuviedla žiadnu skutočnosť a nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by preukázala, že k tvrdenému premlčaniu pohľadávky v sume prevyšujúcej 69,53 Eur nedošlo. Žalovaný vo všetkých svojich vyjadreniach dôsledne a vyčerpávajúco argumentoval skutočnosť, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobkyňa však tieto tvrdenia nijak nevyvrátila.

9. Na súdnom pojednávaní dňa 02.09.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že ani žalobkyňa, ani žalovaný nepopierajú tú skutočnosť, že došlo k uzavretiu zmluvy. Žalobkyňa má za to, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, okrem iného neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý je zákonom č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy považovaný za podstatnú, teda obligatórnu náležitosť. Žalovaný vo svojich vyjadreniach poukazuje na skutočnosť, že pri týchto úveroch nie je potrebné uvádzať údaj o RPMN. Je však potrebné zdôrazniť, že pokiaľ stanovenie RPMN je priamo zakotvené v zákone, bez ohľadu na to, či sa jedná o revolvingový úver alebo iný druh úveru, musí byť údaj o RPMN v zmluve uvedený. Pokiaľ žalovaný dôvodí tým, že podpísaná, resp. uzavretá zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré sú potrebné pre výpočet RPMN a teda postačuje tzv. indikatívny výpočet RPMN, tu je potrebné upozorniť na skutočnosť, že k predpokladom na výpočet RPMN sa zaraďuje predovšetkým výška úveru, výška splátky, interval, počet splátok, ale aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Tento údaj v zmluve taktiež absentuje, čiže nie je možné RPMN ani indikatívne určiť. Žalovaný vo svojich vyjadreniach poukazuje ďalej na rozhodovaciu prax všeobecných súdov, ktorou je ustálené, že pri revolvingových úveroch postačuje indikatívny výpočet RPMN. Toto tvrdenie však žalobkyňa výslovne poprela vo svojej replike a poukázala aj na mnohé rozhodnutia okresných súdov, krajských súdov, ale aj rozhodnutia Európskej únie. Žalobkyňa má za to, že zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti, a teda spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. K sume bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa sa dopracovala porovnaním debetných a kreditných transakcií uvedených v kartovom výpise. Čo sa týka námietky premlčania, plne sa pridržala vyjadrenia uvedeného v replike a dala do pozornosti rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 12.07.2019, sp. zn. 4Csp/124/2018, ktorým jednoznačne vyvrátila

tvrdenia žalovaného, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela, keď písala návrh na uzavretie mimosúdnej dohody zo dňa 09.04.2018.

10. Žalovaný trval na svojich písomných vyjadreniach a žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť.

11. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami žalobkyne a žalovaného a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

12. Žalobkyňa vyplnila a podpísala Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX na predtlačenom formulári (presný dátum podpisu žiadosti je nečitateľný a teda zo zmluvy nie je zrejmy), na základe ktorej jej bol poskytnutý úverový rámec 18.000,- Sk pri pevnej mesačnej splátke 600,- Sk. Žalovaný žiadosť akceptoval dňa 31.05.2007, čím došlo k uzavretiu zmluvy. Žalobkyňa zmluvu uzavrela ako fyzická osoba - nepodnikateľ. V zmysle zmluvy jej bola vydaná kreditná karta. Súčasťou Obchodných podmienok je indikatívny výpočet RPMN pri predpoklade, že klientovi bol schválený úverový rámec 81.000,- Sk a štandardná ročná úroková sadzba 22,80 %, štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient použije kartu na nákup tovaru u obchodníka v hodnote 50.000,- Sk dňa 01.02.2007 a dlžný zostatok splatí v troch splátkach. V takom prípade by RPMN bola 24,8 %. V časti V. „Úverové poistenie“ žalobkyňa odmietla poistenie.

13. Žalobkyňa súčasne s podpísaním žiadosti v časti VI. „Vyhlásenie klienta“ vyhlásila, že pred podpisom žiadosti sa oboznámila s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zároveň vyhlásila, že pred podpisom žiadosti sa oboznámila s cenníkom, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou.

14. V zmysle čl. 2 bodu 2 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci so správcom. Pokiaľ nie je v zmluve výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. Banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí zmluvy odoslaním potvrdzujúceho listu o schválení žiadosti a uzavretí zmluvy.

15. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro a podrobného prehľadu výberov a vkladov vyplýva, že ku dňu 05.10.2017 debetné transakcie boli vo výške 5.063,78 Eur a kreditné transakcie vo výške 6.984,68 Eur. Uvedené nebolo medzi stranami sporné.

16. Vo výpise je ďalej uvedená štandardná úroková sadzba 1,60 % p.m./19,20 % p.a., sankčná úroková sadzba 5,00 % p.a., štandardná splátka 36,51 Eur a úverový rámec 1.095,40 Eur.

17. Výzvou zo dňa 09.04.2018, označenou ako „Návrh na uzavretie mimosúdnej dohody“ žalobkyňa vyzvala žalovaného v lehote 15 dní na uzavretie mimosúdnej dohody a zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.920,90 Eur z dôvodu, že zmluva/žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie RPMN.

18. V liste zo dňa 09.01.2019 adresovanom žalobkyňi žalovaný oznámil, že jej prípad je v riešení. Po uzavretí šetrenia bude bezodkladne písomne informovaná o výsledku.

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú stanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

26. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

31. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

32. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

34. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

35. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

36. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

37. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Je nepochybné, a medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že medzi nimi došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro dňa 31.05.2007, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu nebola sporná ani skutočnosť, ktorú v žalobe tvrdila žalobkyňa, že jej bol poskytnutý úverový rámec 18.000,- Sk (597,49 Eur), o čo sama požiadala žalovaného, pričom v rámci kreditných transakcií celkovo žalovanému uhradila sumu 6.984,68 Eur. Debetné transakcie, teda výbery z pôžičkovej karty, žalobkyňa vykonala v sume 5.063,78 Eur. Súd konštatuje, že výpis z pôžičkovej karty priložený k žalobe nie je kompletný, keď v ňom chýba časť obsahujúca transakcie v prospech a na ťarchu kartového účtu v období od apríla 2015 do 25.08.2015, príslušné transakcie sú však zrejme z dokumentu „Podrobný prehľad výberov a vkladov“. Keďže však žalovaný celkovú výšku vkladov a výberov nerozporoval, súd tieto skutočnosti považuje za nesporné.

38. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobkyňa vyplnila žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, ktorou požiadala o vydanie karty a poskytnutie úveru s úverovým rámcom vo výške 18.000,- Sk (597,49 Eur) so štandardnou mesačnou splátkou 600,- Sk (19,92 Eur). Dňa 31.05.2007 bola predmetná žiadosť žalovaným potvrdená, čím došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k uzavretiu zmluvy č. Q., na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý revolvingový úver s dohodnutým úverovým rámcom a dohodnutou výškou splátky. Zmluva okrem výšky úverového rámca a výšky mesačnej splátky obsahuje len identifikačné údaje dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Výška úrokovej sadzby úveru, RPMN, splatnosť jednotlivých splátok úveru, priemerná hodnota RPMN ani celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom nie sú v zmluve uvedené. Keďže predmetnú zmluvu je potrebné zmluvu považovať za spotrebiteľskú, je súd povinný podrobiť predmetnú zmluvu ex offo prieskumu jej obligatórnych náležitostí v zmysle právnej úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy.

39. Súd na základe kontroly jednotlivých náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zistil, že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XX.XX.XXXX zo dňa 31.05.2007 obsahuje len výšku úverového limitu 597,49 Eur (18.000,- Sk) a sumu mesačnej splátky revolvingového úveru 19,92 Eur (600,- Sk). Vzhľadom na druh poskytnutého úveru (revolvingový úver), počet splátok úveru nebol v zmluve uvedený. Ročná percentuálna miera nákladov (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona) nie je v zmluve uvedená, rovnako tak ani výpočet nákladov, ktoré boli zahrnuté do výpočtu RPMN.

40. Pokiaľ ide o chýbajúce údaje o RPMN, priemernej RPMN, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, počte a termínoch splátok, súd konštatuje, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlužník stále spláca poskytnutý úver, pričom časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu, keďže úver je odplatný právny úkon. Preto počet splátok úveru a jeho konečnú splatnosť dopredu nemožno určiť. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že absencia týchto údajov nie je porušením ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. K rovnakému záveru súd dospel aj pri chýbajúcom údaji o výške RPMN, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch v § 3 ods. 6 výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN, nakoľko v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Táto podmienka bola s výnimkou určenia ročnej úrokovej sadzby splnená, nakoľko všetky uvedené informácie (okrem ročnej úrokovej sadzby) sú obsiahnuté v obchodných podmienkach, ktoré sa na základe inkorporačnej doložky stali súčasťou zmluvy. Keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru, RPMN nie je možné presne stanoviť, nebolo možné absenciu údaju o výške RPMN sankcionovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a určiť poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

41. Avšak v zmluve okrem vyššie uvedených náležitostí absentuje aj údaj o výške ročnej úrokovej sadzby a iných poplatkoch (zmluva obsahuje len výšku úverového limitu a mesačnú splátku). Keďže veriteľ v zmysle v čase uzavretia zmluvy platného a účinného § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nemôže požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd má za to, že žalovaný má nárok len na zaplatenie sumy čerpaného úveru, bez riadneho úroku a poplatkov, nakoľko si ich so spotrebiteľom v zmluve nedojednal. V úverovej zmluve, ani v obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa dojednanie o výške úrokovej sadzby úveru nenachádza. Preto súd dospel k záveru, že žalovaný na úroky a poplatky, ktoré mu žalobca v mesačných splátkach zaplatil, nemá nárok, nakoľko nie sú uvedené v zmluve, a teda si ich so žalobkyňou nedojednal. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Banskej Bystrici napríklad v rozsudku sp. zn. 12Co/141/2019 zo dňa 11.06.2020.

42. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že žalovaný nemá voči žalobkyňi nárok na úrok z úveru, ani poplatky a sankčné úroky, nakoľko predmetné úroky a poplatky neboli v zmluve zmluvnými stranami dojednané, ani sa nestali jej súčasťou na základe odkazu v zmluve (inkorporačnej doložky). Z dôvodu absencie zmluvných dojednaní upravujúcich výšku úrokovej sadzby úveru a iných poplatkov mal súd za to, že s poukazom na § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca na tieto úroky a poplatky nemá nárok, a teda žalovanému vznikol nárok len na zaplatenie sumy reálne vyplatenej žalobkyňi. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobkyňa vybrala z karty sumu vo výške 5.063,78 Eur a žalovanému zaplatila sumu 6.984,68 Eur, teda o 1.920,90 Eur viac, ako mala.

43. Ďalej sa súd zaoberal námietkou premlčania uplatneného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesenou zo strany žalovaného. Žalobkyňa nesúhlasila s názorom žalovaného ohľadne premlčania jej nároku, preto súd posudzoval, či nedošlo k premlčaniu práva žalobkyne v dvojročnej subjektívnej, prípadne v trojročnej objektívnej lehote a dospel k záveru, že k premlčaniu práva nedošlo.

44. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčanie je inštitút hmotného práva a jeho podstata spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času dlžníkovi vzniká právo vzniesť na súde námietku premlčania a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je subjektívna lehota 2 roky a objektívna lehota 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, 10 rokov. Začiatok plynutia premlčacej lehoty pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa viaže na vedomosť o tom, kedy sa žalobca dozvie o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne. Základným účinkom premlčania je, že v prípade, ak sa dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo veriteľovi nemožno v súdnom konaní priznať. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa tak premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty,

najneskôr však uplynutím objektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že dĺžka objektívnej premlčacej lehoty nemôže byť nikdy prekročená, a to ani v prípade, ak by subjektívna lehota mala ešte plynúť, prípadne ak plynúť nezačala.

45. Súd mal v konaní preukázané, že žalobkyňa splácala poskytnuté úvery riadne až do 03.07.2017, od tohto dátumu nevykonala ani jednu úhradu splátok revolvingového úveru. Podľa vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela, keď žalovanému písala návrh na uzavretie mimosúdnej dohody dňa 09.04.2018. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súde dňa 02.03.2020.

46. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (ako je tomu v súdnej veci), premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V predmetnej veci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (z revolvingovej zmluvy), a preto premlčacia doba môže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu v súdnej veci došlo až 03.07.2017. Z uvedeného dôvodu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremlčalo ani v subjektívnej dvojiročnej a ani v objektívnej trojiročnej lehote. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1392/2014-197 zo dňa 24.09.2015. Pre úplnosť súd uvádza, že tvrdenie žalobkyne o objektívnej desaťročnej premlčacej lehote z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia osoby žalovaného podľa názoru súdu nemá oporu v žiadnej skutkovej okolnosti.

47. Nakoľko mal súd v konaní dostatočne preukázané, že žalobkyňa zaplatil žalovanému bez právneho dôvodu o 1.920,90 Eur viac ako mala, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne o túto sumu obohatil, a teda je povinný ju žalobkyňi ako bezdôvodné obohatenie vrátiť.

48. Záverom súd poznamenáva, že podľa žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 18.000,- Sk (597,49 Eur) so štandardnou mesačnou splátkou 600,- Sk (19,92 Eur). Ostatný text zmluvy v čl. V. „Úverové poistenie“ a čl. VI. „Vyhlásenia klienta“, ako aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., sú nečitateľné, písané drobným rozmazaným písmom, ktorý splyva s ďalším textom a neumožňuje sa oboznámiť s obsahom zmluvy a jej súčasťou bežným spotrebiteľom. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 320/2013 (publikovaný pod R 2/2016), ktorého právna veta znie: „Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy.“. Najvyšší súd SR v rozsudku uviedol, že sudy nižších stupňov správne určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné (§ 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písaným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť určil prvoinštančný súd. V danom prípade bola predmetom posudzovania úverová zmluva uzavretá dňa 14.01.2009, t.j. zmluva uzavretá pred účinnosťou novely § 53c OZ, ktorý výslovne s účinnosťou od 01.06.2014 stanovil s odkazom na vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., že veľkosť písma nesmie byť menšia ako 1,9 mm, inak je zmluva neplatná.

49. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).